

Nazwa przedmiotu	Spoiva sztuczne
Jednostka prowadząca	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot podstawowy, obowiązkowy.
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok studiów II, semestr 3 i semestr 4. studia stacjonarne jednolite magisterskie
Liczba punktów ECTS	Semestr 3: 1 pkt ECTS, semestr 4: 2 pkt. ECTS
Prowadzący	dr hab. Henryk Stoksik, prof. uczelni
Cel zajęć	Zapoznanie się z właściwościami i zastosowaniem spoiw syntetycznych wykorzystywanych w konserwacji. Zrozumienie podstaw chemii polimerów kluczem do zrozumienia właściwości fizycznych wykorzystywanych materiałów.
Wymagania wstępne	Zaliczenie I roku studiów.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	Student zna budowę wybranych związków wielkocząsteczkowych i wynikające z niej właściwości. Ma świadomość, że jest to wiedza niezbędna do poprawnego ich zastosowania w konserwacji. Student posiada podstawową wiedzę na temat bezpiecznego postępowania z odczynnikami chemicznymi, które służą do sporządzania nieskomplikowanych werniksów, klejów, impregnatów, farb.
– <i>umiejętności</i>	Student, umie porównać właściwości związków polimerowych, pokostów i asfaltów. Umie także wytłumaczyć przyczyny zjawisk degradacyjnych spoiw syntetycznych na przykładach materiałów z tworzyw sztucznych. Potrafi określić elementarne zasady profilaktyki i minimalizacji niszczącego oddziaływania czynników środowiskowych na preparaty konserwatorskie bazujące na związkach wielkocząsteczkowych.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Rozumie aspekty oraz skutki działań konserwatorskich z użyciem preparatów syntetycznych, zdaje sobie sprawę z ich wpływu na obiekty zabytkowe i środowisko naturalne. Student ma świadomość związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje.
Treść zajęć	Zajęcia poświęcone żywicom sztucznym w konserwacji zabytków obejmują zapoznanie studentów z budową, podstawowymi właściwościami oraz zastosowaniem żywic w konserwacji zabytków. W toku wykładów studenci poznają także przykładowe właściwości mechaniczne i fizyczne różnorodnych kompozycji polimerowych takich jak: lepkość kompozycji, czas wiązania, odporność na działanie wody.
Forma i wymiar zajęć	30 godzin w semestrze 3 i w semestrze 4; wykłady
Metody i kryteria oceny	Semestr 3: 100% aktywność na zajęciach. Semestr 4: 25% aktywność na zajęciach, 75 % kolokwium pisemne.
Sposób zaliczenia	Semestr 3: zaliczenie. Semestr 4: zaliczenie ze stopniem
Literatura	J. Ciabach, Właściwości żywic sztucznych stosowanych w konserwacji zabytków, UMK Toruń, 2001. I. Gruin, Materiały polimerowe, Warszawa, PWN, 2003. B. H. Stuart, Analytical Techniques in Materials Conservation, Wiley, 2007. R. Mazzeo (red.), Analytical Chemistry for Cultural Heritage, Springer, 2016.
Uwagi	
Język wykładowy	Język polski